

วิเทศปรีทรรตน์

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

ความสัมพันธ์ระหว่างไทยและลาวยังท่างเทินกันอยู่

สก

-

327.59

30594

2520

ฉ. 2

96
01
10/5207

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961187575

#64958

ปก

3.5

324.5930594

2520

ความสัมพันธ์ระหว่างไทยและลาวยังห่างเหินกันอยู่*

แปลจาก Lao Thai Gulf is Still Wide ซึ่งลงพิมพ์ในนิตยสาร Far Eastern
Economic Review ฉบับวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๑๙๖๖ หน้า ๘๖

สิ่งพิมพ์รัฐบาล
 สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

ความสัมพันธ์ระหว่างไทยและลาวยังห่างเหินกันอยู่

ถึงแม้ว่า จะมีการโอนอ่อนผ่อนตาม เพื่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างไทยและลาว ซึ่งได้นำไปสู่การประชุมคณะกรรมการชั่วคราว ปรับปรุงลำน้ำโขง ณ เมืองเวียงจันทน์ เมื่อเดือนที่แล้วและมีการทำนุบำรุงความสัมพันธ์ใหม่ก็ตาม แต่ความห่างเหินระหว่างลัทธิทั้งสอง ยังคงกว้างไกลกว่าความกว้างของแม่น้ำโขงซึ่งแบ่งประเทศไทย และลาวออกจากกันเสียอีก นายคำเพ ภูผา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศของลาวได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ Far Eastern Economic Review ว่า "ประเทศไทยไม่อนุญาตให้ประเทศลาวส่งไม้สักออกผ่านทางประเทศไทยและประเทศไทยขัดขวางการส่งสินค้าสำคัญ ๆ เข้าประเทศลาว โดยอ้างว่า เป็นสินค้าทางยุทธปัจจัย"

"ประเทศไทยทำตัวเป็นศัตรูของลาว คือ ประเทศไทยไม่อนุญาตให้ลาวนำสินค้าบางอย่างเข้าประเทศ เช่น แขนเหล็กและเครื่องถลุงเหล็กเข้าประเทศลาว โดยบอกเหตุผลว่า สิ่งเหล่านี้สามารถใช้เพื่อกิจการสงครามได้ ถ้าหากประเทศไทยต้องการร่วมมือกับประเทศลาวในการพัฒนาแม่น้ำโขง การส่งสินค้าระหว่างสองฝั่งแม่น้ำโขง ไม่ควรถูกกีดกันเช่นนี้" (แถลงการณ์ร่วมที่ลงนามโดยอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของไทย นายพิชัย รัตตกุล เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ ตกลงที่จะเปิดจุดข้ามเขตแดนอีก ๒ - ๓ แห่ง เพื่อให้แม่น้ำโขงเป็น "แม่น้ำแห่งสันติภาพ และมิตรภาพ" อย่างไรก็ตาม หลังจากการยึดอำนาจเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ความตึงเครียดระหว่างสองประเทศมีมากขึ้น โดยแต่ละฝ่ายกล่าวหาอีกฝ่ายหนึ่งว่ากระทำการเป็นปรปักษ์)

รัฐบาลลาวดูเหมือนจะไม่ต้องการหยิบยกปัญหาที่ไทยไม่ยอมให้สิ่งสินค้าผ่านประเทศทางพหุศันยขึ้นมากล่าว โดยเหตุผลส่วนตัวและเมื่อถูกถามว่ารัฐบาลลาวตั้งใจจะเสนอปัญหานี้ ต่อองค์การระหว่างประเทศหรือไม่ นายคำเพ ภูผา กล่าวว่า "ลาว

ต้องการยุติปัญหานี้โดยการประณีประนอมระหว่างสองฝ่าย" และเขาได้ปฏิเสธข่าวที่ว่า ลาวตกลงนามในข้อตกลงกับเวียดนามเกี่ยวกับการคมนาคมผ่านเมืองคานัง เพื่อปีบบังคับ ประเทศไทย เขากล่าวว่า "เราต้องการมีทางออกทะเลมากที่สุด เท่าที่จะมากได้" และ ลาวจำเป็นต้อง "คืนรนเพื่อเปิดทางขนส่งสินค้าผ่านประเทศไทย" นับตั้งแต่การก่อตั้ง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นต้นมา

พร้อมกันนั้น รัฐบาลลาวได้ใช้ความพยายามที่จะหาทางออกทางทะเล ทางอื่น ถึงแม้ว่ายังไม่มีข้อตกลงกับกัมพูชา เรื่องการคมนาคมขนส่ง แต่ก็ไม่ควรมีปัญหาที่ลาว จะมีสิทธิใช้ ถนนสาย ๑๓ ไปถึงท่าเรือกำปงสม แต่ถนนสายนี้ก็อยู่ในสภาพที่ไม่ดีนัก และ ลาวก็สามารถใช้แม่น้ำโขงในการขนส่งสินค้าผ่านกัมพูชาได้เช่นกัน นายคำเพ กล่าว ว่า "ความจริง ประเทศกัมพูชา มีส่วนช่วยเหลือประเทศลาว คือมีการส่งสินค้า ข้าว เกลือ และ ปลาแห้ง เข้าประเทศลาว โดยทางเรือ หลังจากเปิดการเดินทางเรือใกล้น้ำตกซอน"

นายคำเพ ใค้อธิบายความจำเป็นที่ลาวต้องลงนามสนธิสัญญา ๒๕ ปี กับ ประเทศเวียดนาม เมื่อเดือนที่แล้ว หลังจากประเทศทั้งสองได้ให้ความร่วมมือซึ่งกันและ กันเป็นระยะเวลาอันยาวนานโดยไม่มีข้อตกลงอย่างเป็นทางการว่า "ในระยะเวลา ๓๐ ปีที่ผ่านมา ลาวและเวียดนาม ได้ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการต่อต้านฝรั่งเศส และ ต่อต้านสหรัฐอเมริกา ในระหว่างการรณรงค์ต่อต้านสหรัฐอเมริกา นั้น สาธารณรัฐประชา ธิปไตยเวียดนาม ขบวนการกู้ชาติของเวียดนามใต้ ขบวนการรวมชาติของกัมพูชา และ ขบวนการลาวรักชาติ รวม ๔ พวกจาก ๓ ประเทศของอินโดจีน ได้รวมตัวกัน เราได้ ลงนามในแถลงการณ์ร่วมในที่ประชุมสุคยอก เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๓ และเมื่อเราได้รับ อิสรภาพอย่างเต็มที่ เราจำเป็นต้องร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้นเพื่อบริรักษ์รักษาเอกราช ซึ่งเป็นผลผลิตจากการปฏิบัติของพวกเรา และเพื่อสร้างระบบสังคมนิยม"

กับคำถามที่ว่า "ทำไมจึงไม่รวมกัมพูชาไว้ในสนธิสัญญา ๒๕ ปีด้วย" นายคำเพ กล่าวว่ "ขณะนี้สถานการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป เราจะมีความสัมพันธ์ กับประเทศต่าง ๆ เป็นประเทศ ๆ ไป เรามีความสัมพันธ์อันดีกับกัมพูชาและเราเพิ่งลงนามข้อตกลงการค้ากับกัมพูชา เพื่อความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น"

เมื่อถูกขอให้อธิบาย ทศนะที่ว่าความร่วมมือระหว่างลาว และเวียดนามซึ่งมีมานานเกินกว่านั้น เป็นผลให้เวียดนามมีอิทธิพลเหนือลาว นายคำเพ ตอบโดยทันทีว่า "นั่นมันเป็นเหตุผลของพวกทุนนิยมที่ว่า ปลาใหญ่กินปลาเล็ก แต่เราได้ลงนามในข้อตกลงต่าง ๆ กับเวียดนาม จำนวน ๔ ฉบับ ซึ่งกำหนดรายละเอียดของการร่วมมือ ทุกอย่างอย่างชัดเจนมาก ไม่มีปัญหาเรื่องการเมืองอิทธิพลเหนือกัน แต่อย่างใด"

สนับสนุนการต่อสู้ของประชาชน

กับคำถามที่ว่า ข้อตกลงเขตแดนกับเวียดนาม เป็นผลมาจาก ข้อยุติของปัญหาเขตแดนใช่หรือไม่ นายคำเพ กล่าวว่ "ไม่เคยมีข้อขัดแย้งระหว่างประเทศเราทั้งของ เขตแดนลาวและเวียดนามเป็นเขตแดนแห่งมิตรภาพ เราลงนามในข้อตกลงกำหนดเขตแดน เพื่อยอมรับเขตแดนเดิม ก็เท่านั้นเอง"

เมื่อถามเกี่ยวกับความสำคัญของสุนทรพจน์ ของนายกรัฐมนตรี เกสรพรหมวิหาร ที่ว่า "ชัยชนะของลาว กัมพูชาและเวียดนามได้เปลี่ยนดุลย์อำนาจในภูมิภาค ในทางที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิวัติ" นายคำเพ ฎผา กล่าวว่ "ในระยะเวลาสำคัญที่มี "การต่อต้านสหรัฐอเมริกา" นั้นเคยมีทหารอเมริกัน ๕๐๐,๐๐๐ คน และมีทหารรับจ้าง" มากกว่า ๑ ล้านคน ซึ่งประกอบด้วย ชาวเวียดนามใต้ ชาวลาว ชาว กัมพูชา ชาวเกาหลีใต้ ชาวออสเตรเลีย และชาวฟิลิปปินส์ แต่กำลังเหล่านี้และองค์การ

สนธิสัญญาป้องกันเอเชียอาคเนย์ (SEATO) ได้เลิกไป ตั้งแต่ประเทศทั้งสามในอินโดจีน
ได้รับ "อิสรภาพ" อย่างแท้จริง"

"คุณอำนาจได้เปลี่ยนแปลงไปตามธรรมชาติ ขบวนการเพื่ออิสรภาพของ
ชาติในภูมิภาคนี้ รู้สึกโล่งอก สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เป็นการให้กำลังใจแก่ขบวนการ
การเพื่อเอกราชและอิสรภาพ" เขากล่าวว่า "ประเทศลาว ต้องการมีสัมพันธไมตรีกับ
ทุกประเทศ รวมทั้งประเทศไทยด้วย แต่เราก็ให้การสนับสนุนการต่อสู้ของประชาชนเพื่อ
เอกราช อิสรภาพ และสนับสนุนการถอนทหารต่างชาติออกไปด้วยเหมือนกัน"

เมื่อถูกชี้ว่า การสนับสนุนนี้ อาจถูกมองว่าเป็นการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับกิจการ
ภายในของต่างประเทศ นายคำเพ กล่าวว่ "มิได้เป็นเช่นนั้นเพราะว่ามันเป็นนโยบาย
ทั่วไปของเราที่จะสนับสนุนการต่อสู้ประเภทนี้ ทุกแห่งในโลก ไม่ว่าจะเป็นตะวันออกกลาง
แอฟริกา ลาตินอเมริกา และเอเชีย"

กับคำถามที่ว่า ทำไมลาวจึงวิจารณ์ข้อตกลงทางทหาร ของกลุ่มประเทศ
อาเซียน ในเมื่อประเทศลาวเองได้ลงนามในข้อตกลงร่วมมือป้องกันประเทศกับเวียดนาม
นายคำเพ ตอบว่า "เวียดนามและลาวสนับสนุนซึ่งกันและกัน เพื่อปกป้องรักษาเอกราช
และสันติภาพ ในขณะที่ประเทศไทยกำลังทำสงครามกับประชาชน เราไม่เห็นด้วยกับการ
แทรกแซงทางทหารของประเทศอื่นในสงครามภายใน นโยบายของเราที่สนับสนุนการ
ต่อสู้ของประชาชนก็มีได้แตกต่างไปจากนโยบายของประเทศอื่น ๆ ที่ไม่มีพันธมิตร"

เมื่อถูกถามว่า เขามีทัศนคติต่อรัฐสภาอเมริกันอย่างไร ที่คัดค้าน การช่วย
เหลือทั้งทางตรงและทางอ้อม แก่ประเทศต่าง-ๆ ในอินโดจีน นายคำเพ ได้เล่าถึง
เหตุการณ์ที่เขาได้พบกับนายเฟรดเคอริค บราวน์ เมื่อเร็ว ๆ นี้ (นายเฟรดเคอริค
บราวน์ เป็น เจ้าหน้าที่รับผิดชอบประเทศลาว กัมพูชา และเวียดนาม ในกระทรวงการ
ต่างประเทศของสหรัฐอเมริกา) ในระหว่างที่นายเฟรดเคอริค บราวน์ ได้เดินทางไป

ครเวียงจันทน์ ครั้งล่าสุด "ข้าพเจ้าได้บอกเขาว่า ชาวอเมริกันกล่าวถึงเรื่อง สิทธิ
มนุษยชนไว้มาก แต่พวกเขาจะทำอย่างไร ถ้าอยู่ในสถานการณ์แบบพวกเรา"

"สหรัฐอเมริกาได้ทิ้งระเบิดถึงสามล้านตัน เฉลี่ยคนละหนึ่งตัน บังคับให้
าวนา ๑๐๐,๐๐๐ คน ต้องทิ้งที่นา คนจำนวนหลายพันคนต้องตายและพิการ และสหรัฐ
งมีอาวุธที่สามารถทำลายต่อไปเรื่อย ๆ แน่นอนที่สุด ชาวอเมริกัน ไม่ได้แสดงมนุษย
ธรรม โดยการปฏิเสธที่จะช่วยรักษาคนบาดเจ็บจากสงคราม" นายคำเท เปิดเผยว่า
ายบรรวณ บอกให้พวกเขาารอก่อนสักระยะหนึ่ง และนายคำเทได้กล่าวต่อไปอย่างขมขื่น
า "และในขณะเดียวกัน ชาวอเมริกันก็ได้บังคับให้ประเทศไทยปิดพรมแดน"

Lao-Thai gulf is still wide

DESPITE the apparent thaw in Lao-Thai relations which led to the convening of the interim Mekong Committee meeting in Vientiane last month and restoration of an aerial link, the gulf between the two regimes is wider than the Mekong River which separates them physically. In an exclusive interview with the REVIEW, Lao Vice-Foreign Minister Khamphay Boupcha said that for more than a month Thailand has not allowed any Laotian timber exports to pass through Thailand and has put up obstacles on essential imports, calling them strategic goods.

"They are behaving as our enemy. They don't let us bring in simple items like iron bolts and plates on the ground that they could be used for military purposes. If they want to cooperate with us on the use of the Mekong, communications on the river cannot be hampered like this." (A joint communique signed by former Thai foreign minister Pichai Rattakul on August 3, 1976, agreed to the opening of two or three more crossing points on the border to make the Mekong "a river of peace and friendship." Following the October 6 coup in Bangkok, however, border tension has grown, with each accusing the other of hostile actions.)

For reasons of its own, the Lao Government does not seem to want to make an issue of the *de facto* Thai blockade. Asked if it intended to take the question to international bodies, Khamphay said that Laos preferred to settle the issue through bilateral negotiations. He denied that the signing of an agreement with Vietnam for transit facilities through Danang was designed to put pressure on Thailand. "We would like to have as many outlets to the sea as possible," he said. According to Khamphay, Laos has had to "struggle to open the route across Thailand" since the formation of the republic.

Simultaneously, the Government has been working towards opening other accesses to the sea. Although no agreement has yet been signed with Cambodia for transit facilities, there should be no problem in gaining rights to the Route 13 up to Kampong Som port — although the road is in poor condition. The Mekong could also be used to transport goods through Cambodia. "In fact," Khamphay said, "Cambodian aid to us — rice, salt and dried fish — has been sent by ship after

trans-shipment near the Khone falls."

Explaining the need to sign the 25-year treaty with Vietnam last month when the two had cooperated so long without any formal agreement, Khamphay said that during the 30-year struggle first against the French then against the Americans, Laos and Vietnam had supported each other. "During the anti-US struggle, the four parties — the Democratic Republic of Vietnam, South Vietnam's National Liberation Front, the National United Front of Cambodia and the Lao Patriotic Front — from the three countries of Indochina were united. We signed a joint declaration at the summit conference in 1970. Now that we have attained complete independence we need to cooperate even more closely to safeguard independence, the fruits of our revolution, and to build socialism."

Why not include Cambodia in such an agreement? "Now the situation is changed," Khamphay said. "We will have bilateral relations with the countries. We have good relations with Cambodia. We

Khamphay: "They are behaving as our enemy."

have just signed an aviation agreement with Cambodia to further strengthen the ties."

Khamphay reacted sharply when asked to comment on the view that co-operation between Laos and a more powerful Vietnam could only mean domination by the latter. He said: "It is capitalist logic that the big devours the small. We have signed four different agreements with Vietnam which explain clearly every aspect of our cooperation. There is no question of domination."

SUPPORT STRUGGLE: Did the border agreement with Vietnam involve resolution of territorial dispute? Khamphay said: "There is no conflict between our two countries. Our border is a border of friendship. We signed the border demarcation agreement to recognise its existence — that's all."

Questioned about the significance of Lao Premier Kaysone Phomvihane's statement that victories of Laos, Cambodia and Vietnam have changed the

balance of forces in the region in favour of revolution, Khamphay Boupcha said that during the epoch of "anti-US struggle" there were 500,000 Americans and a "puppet force" more than 1 million strong consisting of South Vietnamese, Lao, Cambodians, South Koreans, Australians and Filipinos. These forces and the Southeast Asia Treaty Organisation (SEATO) had been disbanded since the "liberation" of the three countries of Indochina.

"Naturally the balance of forces has changed. The national liberation movements in the region feel relieved. The changed situation has encouraged the movements for independence and liberty." He said that Laos wants to have relations with all countries including Thailand, but "we also support the people's struggle for independence, liberty and withdrawal of foreign forces."

When it was pointed out that this support could be seen as interference in other countries' internal affairs, Khamphay said this was not the case, although "it is our general policy to support such struggle everywhere in the world — the Middle East, Africa, Latin America and Asia. It is a principled stand."

Why did Laos criticise bilateral military cooperation between ASEAN countries when Laos itself has signed a defence cooperation agreement with Vietnam? Khamphay replied that "Vietnam and Laos support each other to safeguard independence and peace, whereas Thailand is at war with its people. We oppose military intervention by others in a civil war. Our policy of supporting the peoples' struggle is no different from the policy of other non-aligned countries."

Asked how he viewed the opposition of the American Congress to direct or indirect aid to the countries of Indochina, Khamphay referred to his recent meeting with Frederick Brown (the officer in charge of Laos, Cambodia and Vietnam affairs at the US State Department) during the latter's visit to Vientiane. "I told him that the US talks a lot about human rights, but what would they do in the face of a situation like ours?"

"The US has dropped 3 million tons of bombs — one ton per head — forced 700,000 peasants to abandon their fields; thousands of people were killed and maimed, and unexploded ordnance continues to take its toll. Surely the US does not show humanitarian concern by refusing to help heal the wounds of war." Khamphay revealed that Brown had asked them to wait for a period — and in the meanwhile, he wryly added, "they have forced Thailand to close the border."

— NAYAN CHANHA

สภ

-

3.5

327

.5930594

2520

ส 04900 ฉ.2

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา.

วิเทศปริทรรศน์ ความสัมพันธ์

ระหว่างไทยและลาวยังห่างเหินกันอยู่.

